ATLETISM

ECOURI

SE ANUNŢA că în cursul anului acesta, va sosi în Europa un grup de atleţi americani. Printre ei urmează să figureze şi binecunoscuţii: Bausch, Carr, Vnske şi alţi atleţi de valoare ai Americei.

*

DELA 1 IANUARIE a început perioada de transferări, care va dura până la 15 Februarie. Amatorii de achiziţii vor avea de lucru!

*

BARONUL TCHAPRACHICORO, delegatul Bulgariei în C. O. I. a declarat că Bulgaria va face tot posibilul să fie reprezentată la olympiada din 1936.

*

IN CURSUL LUNEI FEBRUARIE SAU INCEPUTUL LUI MARTIE VA AVEA LOC LA CLUJ, o importantă consfătuire a reprezentanţilor centrelor universitare, având a se discuta trei chestiuni de un deosebit interes pentru mişcarea sportivă universitară şi anume:

a) organizarea vieţei sportive universitare.

b) Campionatele universitare pe anul 1933.

c) Participarea la olympiada studenţească.

*

CONGRESUL FEDERAŢIEI AMERICANE, a adoptat sistemul metric pentru concursurile oficiale. După lungi discuţii nu a admis recordul lui Metcalfe 10 s. 3/10 la 100 metri.

*

IN PRIMA ŞEDINŢA A ANULUI 1933, Liga Muntenia a împărţit cluburile existente în două categorii: In prima categorie: A. Sp. Grănicerul, St. Român, Viforul Dacia şi S. U. E. F. In a doua categorie, toate celelalte cluburi.

S'a decis înfiinţarea unui curs de arbitrii oficiali, delegându-se d-nii: Căp. Mendeleanu şi Krauz pentru predarea cursurilor.

*

ALEX. WILSON faimosul pedestrian canadian, va purta de acum încolo culorile universităţii Notre-Dame, a cărui renume atletic este foarte mare.

*

D-NII DR. EUG. BELLU, ing. EGGER şi ALEX. LATER au fost delegaţi să traducă şi să adopteze regulamentul technic internaţional urmând ca imediat ce lucrarea va fi terminată să fie revăzută de către comisiunea technică a federaţiei şi dată publicităţii.

*

FEDERAŢIA GERMANA a reînoit pe termen de patru ani contractul lui Waitzer ca antrenor al Germaniei, aceasta în ciuda faptului că Waitzer fusese violent criticat de către unii dintre experţii atletici din Germania.

*

IN CURSUL ACESTEI luni se întruneşte la Muenchen comisiunea desemnată de I. A. A. F. să discute creiarea eventuală a unui campionat european de atletism.

*

LA CINCINARATI, Joe Mac Clusky a câştigat campionatul naţional de cross-country care s'a alergat pe o distanţă de 9 km.

Mac. Clusky a câştigat în 32 m. 30 secunde. Pe echipe victoria a revenit lui Milrose A. C. cu 19 p.

*

«NURMI RAMANE PENTRU NOI UN AMATOR», aceasta este opinia finlandezilor: Intr'adevăr, din corespondenţa unui ziar francez desprindem următoarele rânduri caracteristice: «cu toate cele petrecute la Los Angeles, privind chestiunea amatorismului lui Nurmi, federaţia să nu cedeze cu nimic.

Toată lumea poate pretinde, a declarat de curând federaţia finlandeză, că Nurmi este profesionist. Aci în Finlanda el rămâne amator!!!».

*

FEDERAŢIA ROMANA DE ATLETISM A FOST SEZIZATA DE CATRE FEDERAŢIA ELENA, printr'o adresă oficială cu privire la o serie de articole apărute în ziarul Dimineaţa şi scrise de un membru al echipei române care se afla la Atena şi în care articole corespondentul acestui ziar se plângea de modul cum a fost primită echipa română, aruncând o lumină urâtă asupra conducătorilor federaţiei elene.

Federaţia greacă cere organului nostru să ia măsuri împotriva autorului acestui articol.

Chestiunea va fi examinată în prima şedinţă a Biuroului federal.

ANUL ATLETIC 1932

Prăjina şi triplul salt

Două probe la care progresul în acest an nu s'a văzut, ba s'ar putea spune că s'a observat un oarecare regres, parţial, vom adăuga noi, deoarece în comparaţie cu anul 1931, preformanţele înregistrate nu marchează decât o uşoară scădere calitativă, cantitativă fiind în progres.

Săritura cu prăjina este natural să fie puţin practicată, ea fiind o probă care cere o îndelungată pregătire gimnastică, pregătire pe care prea puţini din specialiştii noştri o au.

Două figuri au dominat şi în acest an săracul lot al concurenţilor noştri. Aceştia sunt: braşoveanul Csegezi şi Ludovic Biro dela Odorheiu, doi atleţi complecţi, două exemplare care s'au impus de mult în mişcarea atletică românească.

Primul, trecând aproape 3 m. 60 a dovedit în acest an o formă excelentă şi dacă un stupid accident de picior nu l'ar fi împiedicat să plece la Atena, Csegezi, în tovărăşia lotului select de săritori dela Atena ar fi trecut uşor 3 m. 60.

Biro deşi şi-a făcut stagiul în acest an, a marcat totuşi o formă mai bună ca în 1931, aceasta în special în luna Septembrie.

In urma acestora s'a impus tânărul Herold. Braşoveanul a trecut 3 m. 30 stabilind un nou record de juniori. Performanţa lui ne-a surprins căci Herold este departe de-a fi tipul săritorului cu prăjina.

Dintre ceilalţi, în regres a părut Stinghie care în lipsa unui mediu atletic la Cluj a pierdut. Deasemenea, universitarul Catiş, căp. Georgescu ocupaţi cu studiile, n'au putut fi în formă.

La triplu-salt, tânărul Herold este în frunte, alături de campionul recordului probei, Panayoth. Atletul Astrei din Braşov cu mai multă viteză îl credem capabil să atingă 13 m. 50 şi chiar mai mult.

Panayoth a fost în cursul anului 1932 mai slab ca în ceilalţi ani. In schimb, un frumos progres a realizat tânărul braşovean, Keisel, care are marele avantaj de-a fi constant în sărituri.

König a rămas acelaş conştiincios atlet. Fără a se ocupa prea mult de această probă, la care totuşi ţine, atletul Olympiei se numără printre puţinii specialişti din ţară.

In urma lui, remarcăm un grup de tineri: Schmidt, Davidescu, Kaumpert, Usaghy, printre care se intercalează şi câţiva seniori ca: Onciul, Fesci, etc.

Săritura cu prăjina

G. Csegezi, Olympia Br., 3 m. 59;
L. Biro, Cl. atl. Cluj, 3 m. 44;
C. Herold, Astra Braşov, 3 m. 30;
Cpt. C. Georgescu, A. Sp. Gr. 3 m.;
Klockner, Olimp. Br., 3 m.;
A. Latiş, S.U.E.F., 2 m. 80;
A. Stinghie, Astra Br., 2 m. 80;
O. Frantz, H.T.V., 2 m. 80;
Păun, St. R., 2 m. 80;

Triplul salt

C. Herold, Astra Br., 13 m. 15;
A. Panayoth, C. Sp. Tg. M. 13 m. 15.
Kreisel, Olimp. Br., 12 m. 65;
Konig, Olim. Buc., 12 m. 40;
Schmidt, Olimp. Br., 12 m. 24;
Davidescu, Univ. Iaşi, 12 m. 20;
Fesci, St. R., 12 m. 20;
Usaghy, F.U.E.F., 12 m. 11;
Onciul, Soc. patinaj Cer., 12 m. 10,5;
Kaumpert, C. A. A., 12 m. 09;
Roşculeţ, S. U. E. F., 12 m. 05.
Srdgover dgove rdgove nrdgov nrr

Numărul viitor al «Gazetei Sporturilor» va apare Luni la orele 4 după amiază.

Impresii dela Olympiadă

Victoria lui Hampson la 800 metri

de G. F. CAMPBELL-WOOD

Incepând din ziua îndepărtată a secolului trecut, când austriacul E. H. Flack câştiga în stadionul de marmoră al Atenei 800 metri, această probă n'a încetat să constitue mereu „cloul" jocurilor olympice.

De fapt în 1896, Flack trebuia să învingă pe o pistă care se conforma strict dimensiunilor stadionului olympic. Faptului acesta în special trebue să-i datorim timpul său, care astăzi ni se pare mai degrabă comic decât olympic: 2 m. 11 s.

De atunci lupta la 800 m. olympică a devenit din ce în ce mai severă.

In 1908 la Londra, am văzut un 800 m. magnific câştigat de „Mel" Sphehard în timpul 1'52"4 care ameliora recordul mondial.

Printre oamenii cari au împins pe Sphehard spre a atinge această formidabilă performanţă, figurează italianul Emillio Lunghi, primul mare atlet de clasă al Italiei şi care anul următor la Montreal, făcea acelaş timp pe 804 m. bătând recordul mondial a lui Kilpatrick în picioare de 14 ani. Braun, magnificul reprezentant al Germaniei şi ungurul Bodar reprezentau trei nume care anunţau din acea epocă primejdia pentru alergătorii americani şi britanici a energiei continentale, — primejdie numai pentrucă până acum nici un latin nici un german, nici un scandinav n'a câştigat vreun 800 m. olympic.

In 1912 am văzut neuitatul 800 de metri dela Stockholm câştigat de „Ted" Meredith în 1'51"9.

După războí, opt sute de metri a fost apanajul atletismului englez: de patru ori, la Anvers, la Paris, Amsterdam şi Los Angeles, un piept ornat cu „Union Jack" sau cu raza paviiion şi emblemă a unei ţări care poate fi considerată ca leagăn a sportului, a rupt firul de lână fatidic.

In 1920, H. A. G. Hill reuşi dubla ispravă la 800 şi 1500 m. In 1924, apărea pe stadionul dela Paris măreaţa figură a lui D. G. A. Lowe. In 1928, Lowe reuşia uimitoarea ispravă de-a triumfa din nou asupra unui lot de concurenţi formidabili.

Insfârşit Hampson la 2 August 1932 a continuat tradiţia.

Cursa s'a alergat în patru virage, deci două turnante complecte.

Din numărul de 24 de angajaţi, lipsesc patru: trei brazilieni şi Lowelack studentul neozelandez dela Cambridge; trei serii, una de şeapte şi două de şase, fiecare serie calificând trei alergători.

Prima serie a fost foarte încărcată. Intâi Genung, favoritul american şi Edwards celebrul mulatru din insula Trinităţii, ex-studentul american, domiciliat acum în Canada, francezul Keller, englezul Powell, elveţianul P. Martin şi americanul Vasconcellos.

Un început foarte încet (400 m. în 1'01"). Clopotul da însă semnalul bătăliei. Şapte oameni se băteau pentru trei locuri, după o busculadă care a ocazionat multe discuţii şi din care francezul Keller a fost nevoit să abandoneze, Genung a câştigat în 1'54"8, Edwards al doilea în 1'55" 8, apoi Martin.

A doua serie, mai puţin încărcată, a fost compusă din Peltzer ales cap de serie, americanul Hornbostel, canadianul Wilson, norvegianul Jonhanssen, francezul Marel. Un train susţinut, mult mai normal ca în prima serie. Hornbostel, împingând mai mult decât ar fi fost necesar, câştigă în 1'52"4. Willson mult mai prudent, al doilea, cu 1'53"8, iar Peltzer în 1'54". Al patrulea o surpriză: norvegianul De Rosso.

In a treia serie, Hampson, S. Martin, americanul Turner, germanul Danz, canadianul King şi mexicanul Rodriguez.

Acelaş train ca în a doua serie şi dacă Hampson nu a manifestat o prea mare superioritate câştigând în 1'53"6 a făcut o frumoasă impresie, terminând tare înaintea lui Turner (1'54"), Danz şi King în ordine. Rodriguez a abandonat.

Aceste serii excelente, nici n'au contat în faţa finalei. Aceasta a fost formidabilă şi nu s'a lăsat mai prejos de celelalte 800 m. olympici.

Marţi, către orele patru s'a dat plecarea acestei curse uimitoare. In urma tragerii la sorţi, alergătorii s'au aliniat în următoarea ordine: Edwards, Hornbastel, Peltzer, Hampson, Genung, Martin, Turner, Willson, Powell.

Edwards ia imediat conducerea şi alura devine teribilă.

Mulatrul se detaşează şi atinge fără să slăbească: 400 m. în 52'9". In acest moment Edwards precedă cu o secundă plutonul de şase; Powell şi Peltzer sunt departe, Wilson în fruntea restului care trece în urmărirea camaradului de echipă. Hampson e urmat de S. Martin.

La intrarea în linia opusă, alura e mereu accelerată. S Martin este regulat lăsat de Wilson şi Hampson, apoi trecut şi de americani. Cei şase leaderi atacă un ultim 250 de metri epic. Edwards este ajuns şi întrecut de Wilson, apoi de Hampson. Aceasta este lupta teribilă a ultimelor secunde. Până la ultimii metri, Wilson conduce, dar Hampson e alături şi într'un finish aşa cum nu mai unii englezi ştiu să producă în marile ocazii, atinge linia primul. Wilson este la 0,65 m. şi la 5 metri de al este Edwards, iar la 1 m. 50 de Edwards: Genung, urmat de Turner, Hornbostel, Powell, Martin şi Peltzer.

In acest moment privind cronometrul, observ cu uimire că acul se oprise cu puţin înainte de cincizeci de secunde şi nu m'am grăbit să anunţ vestea în jurul meu, de frică să nu fie cine ştie ce eroare. Dar iată hautsparleurile care ne anunţă imediat: „Time one minute forty..."

La acest cuvânt de „patruzeci" vocea spekearului e acoperită de „Ah"-ul unei mulţimi care nu mai înceta cu aclamaţiile.

Primii trei au făcut o cursă pur şi simplu admirabilă, fiecare în specialitatea sa.

S'a calificat victoria lui Hampson „ca cea mai frumoasă victorie a jocurilor"' şi cred că nu s'a greşit câtuşi de puţin.

E ştiut că Hampson a fost bătut de un Feger şi de un Martin şi se ştia că nu este un om de train, un om care să câştige de departe. Dar ziua cea mare a venit şi Hampson a făcut ceeace trebuia să facă pentru ca să câştige şi cum trebuia pentru ca să bată recordul mondial.

Dacă cursa ar fi durat două secunde mai mult, Hampson nu ar fi câştigat cu un mai mare avantaj.

Pentru a învinge pe un Hampson ar fi trebuit un Lowe dela Amsterdam — şi nici atunci nu ar fi fost o certitudine; sau un Eastman din primăvară dar şi acesta desigur n'ar fi fost decât o probabilitate.

Ce să spun de Alexandru Wilson omul care a „tras" pe Hampson în tot acest ultim tur? L'am admirat mai târziu pe 400 metri alergat de şase ori şi despre care am vorbit. Cred pur şi simplu că este unul dintre atleţii cei mai extraordinari care au existat vreodată.

Şi Edwards care a „făcut" recordul lui Hampson plecând în acel train drăcesc, este mai puţin formidabil ca Wilson, dar este un mare alergător. Am avut ocazia să-l văd în 1500 de metri în acelaş rol „spectacular" de pare-macker.

Americanii au fost mai puţin bine decât ne aşteptam şi absenţa lui Eastman cred că a fost o prostie. In ceeace mă priveşte, cred că ei au terminat la locurile meritate. Fără îndoială diversele eliminatorii preolympice, disputate aprig şi la care ei au participat, n'au avut darul să le amelioreze rezistenţa, pentru a putea ţine piept unei asemenea probe. Dar Genung, cu tot triplul titlu de campion al Americei, nu a lăsat nici un moment impresia că ar fi mai bun ca Wilson.

Cât despre Hornbostel, la 18 August (după Olympiadă) la un meeting dela Chicago, a fost învins nu numai de Edwards ci chiar şi de Peltzer.

La întoarcerea mea în Franţa, am citit într'o dare de seamă a lui Jacques Goddet privitor la întrebuinţarea probabilă a dopingului de către unii atleţi printre care şi Hampson.

Nu voi aduce senzaţionale preciziuni asupra acestei delicate chestiuni. Mă grăbesc să spun că ignorez dacă aceste acuzări au fost fondate sau nu.

Indoeli au existat, dar când s'a căutat a se ajunge la fondul lucrăte Edawrds ci chiar şi de Peltzer. ment: starea de epuizare totală a rilor, auzeam mereu ca singur argului Hampson după victorie.

Eu cred că constatările trebuesc să se fondeze cu totul pe altceva, sau atunci trebue să admitem că dopingul e de mult practicat de englezi — şi în acest caz, pare că „aceasta se ştia". — Printre numeroasele cazuri putem cita epuizarea lui Stallard la Paris în 1924.

Nu sunt calificat pentru a trata chestiunea stimulanţilor, dar totuşi există stimulant şi stimulant. Personal nu cred ca Hampson să fi recurs la opiu.

In orice caz, cred că nu este bine să diminuăm magnifica victorie a lui Hampson prin supoziţii cu totul gratuite.

AVIAŢIE

Evoluţia recordului monnial de distanţă în circuit închis

Dela 220 metri la 10.601 km.

Lipsa de spaţiu nu ne-a permis să studiem — în întregime — cu ocazia precedentului număr al ziarului nostru, evoluţia recordului mondial de distanţă pe circuit închis.

Ne-am ocupat atunci numai de evoluţia din primii 11 ani, arătând că primul recordman a fost faimosul brazilian Santos Dumont care în ziua de 12 Noembrie a anului 1906 a reuşit să sboare 220 metri, ceiace pentru timpurile de atunci constituia o performanţă formidabilă, menită să facă senzaţie. Până la 13 Octombrie 1913, dată care coincide cu ultimul record stabilit înainte de războiul mondial, performanţa mondială a suferit 23 de modificări, francezul Seguin isbutind la data de mai sus să atingă 1.021 km. 200, record ce rămâne în picioare aproape şapte ani, întrucât disputa mondială a obligat pe marii sburători ai lumei, să-şi pună activitatea în slujba ţărei respective. Bineînţeles că, sfârşitul marelui măcel a corespuns eşirei din rânduri a multora dintre eroii aerului şi, numai aşa se explică fpatul că, niciunul din cei cari s'au ilustrat în evoluţia recordului de dinainte de război, nu mai figurează în tabloul mondial dela 3 Mai 1920, când încercările de ameliorare au fost reluate.

Reluăm firul îmbunătăţirilor recordului mondial de distanţă în circuit închis, pentru a ajunge la formidabila performanţă reuşită de tandemul francez Bossoutrot-Rossi, cari în zilele de 23—26 Martie 1932, au atins 10.601 km.

SBORURI PE ECHIPE

Reluarea încercărilor de mărire a razei de acţiune a păsărilor mecanice, s'a produs în zilele de 1 şi 4 Mai 1920 când francezii Bossoutrot şi Bernard au atins 1915 km. 200. De aci încolo, toate recordurile de distanţă în circuit închis au fost stabilite de echipe de 2 şi chiar 3 piloţi, întrucât acoperirea distanţelor cerea rămânerea în aer, timp îndelungat. De aci necesitatea mai multor aeronauţi cari să piloteze cu rândul.

Recordul celor 2 francezi a rămas în picioare aproape 3 ani dar în zilele de 16 şi 17 Aprilie 1923 el a fost pur şi simplu spulberat de echipajul american Oakley—Pelly—Mc. Ready cari au sburat necontenit 4050 km. Mai bine de doi ani au trecut, fără ca recordul să sufere vre-o modificare. In zilele de 7—9 August 1925, perechea franceză Drouhin—Landry, readuse titlul în Europa, datorită unui sbor de 4400 km.

Peste exact doi ani, recordul trece din Franţa în Germania, tandemul Ristics—Edzard reuşind să acopere o distanţă de 4660 km. 628.

După mai puţin de un an, în zilele de 31 Mai, 1 şi 2 Iunie 1928 italienii Ferrarin şi Dle Prete contribuesc la o ameliorare de peste 3000 km., salt care a corespuns unui veritabil triumf al industriei italiene şi se părea că cei 7666 km. 616 acoperiţi nu vor putea fi uşor depăşiţi. A trecut încă mai bine de un an şi tandemul francez Costes—Codos a arătat că nu există un record imbatabil. Cei doi francezi au sburat în zilele de 15—17 Decembrie 1929, o distanţă de 8029 km. De aci încolo, îmbunătăţirile nu s'au mai realizat cu aceeaş uşurinţă. Către sfrşitul lunei Mai şi începutul lui Iunie 1930, echipajul italian Maddalena—Cecconi readuce titlul în ţara lor, cu un sbor de 8188 km. 800.

Francezul Bossoutrot reia seria încercărilor şi în compania compatriotului său Ressi acoperă, între 26 Februarie şi 1 Martie 1931, o distanţă de 8822 km. 315. Acest record nu trăeşte decât o lună deoarece la 2 Aprilie acelaş an, teademul francez Paillard—Mermoz atinge 8960 km. 650. Ca şi precedentul record, nici performanţa lui Paillard şi Mermoz nu stă în picioare prea mult, căci dela 7—10 Iunie, echipajul Doret—Le Brix, sboară 10.372 km. 051 şi rămâne posesor al titlului până în ziua de 26 Martie 1932 când faimoşii francezi Bossoutrot şi Rossi recuceresc trofeul cu un sbor de 10.601 km. 480 şi recordul lor nu a mai fost modificat de nimeni.

CONSIDERAŢIUNI

Se pare că Bossoutrot şi Rossi, cu monoplanul lor special construit, n'au atins maximum de randament la data când au sburat continuu 10.601 km., întrucât în ultimele 24 ore ei au avut de înfruntat faimoasele furtuni cari formează caracteristica regiunei Oran, regiunea deasupra căreia s'a realizat ultimul record mondial.

Recordul de distanţă cere mai multe chestiuni esenţiale. Din problemele exterioare se detaşează net, în primul rând, randamentul litrului-kilometru — «cel puţin» — obţinut prin reglarea carburatorului şi a regimurilor foarte sigure şi bine controlate. Dacă acest record nu ar fi decât subordonat unei încărcături de combustibil care să se poată mări după voe, el ar fi uşor de alimentat.

Vom arăta că în aparatele de record ale anului 1932 se găsesc caracteristicile de bază ale celor mai bune avioane de dinainte de războı. Motoarele actuale sunt realmente asemănătoare celor din 1914—1918, exceptie făcând de compresor experimentat în 1920 şi apoi abandonat de mai toate ţările înaintate în această industrie. Se pare că abandonarea compresorului nu a avut un motiv valabil dar ea s'a produs probabil datorită lipsei unui program de ansamblu în studii.

O noutate indiscutabilă în aplicaţie s'a produs prin introducerea pe aparatele de recorduri de durată a motoarelor cu ulei, a cărei întrebuinţare este încă limitată de câtiva ani.

Recordul mondial de distanţă în circuit închis va fi pe viitor de mare interes, întrucât el este o consecinţă a recordului mondial de distanţă în linie dreaptă şi el este cu atât mai important cu cât este independent şi a făcut posibilă realizarea unei destul de ridicate viteze orare.

Hidroavionul, cu excepţia hidroavionului de viteză, este surclasat de avion, în marile încercări mondiale. Aceasta pentrucă, cu procentajul minim al panelor de motor în raport cu acele de sbor, multimotoarele, excedentul puterei şi accesibilităţei motoarelor în sbor, nu poate să dea acelaş randament la hidroavioane a cărui «cocă» absoarbe o cantitate considerabilă de «cai» la decolare şi chiar în sbor.

TABLOUL RECORDURILOR MONDIALE

Saltul gigantic înregistrat în cursul celor 23 ani ne obligă, pentruca toţi cei interesaţi să-şi poată de seama, să publicăm tabloul evoluţiei recordului mondial de durată în circuit închis.

220 metri	Santos Dumont (Brazilia)	12 Noembrie 1906.
770 —	Henri Farman (Franţa)	26 Octombrie 1997.
1.000 —	Henri Farman (Franţa)	13 Ianuarie 1908.
2.004 —	Henri Farman (Franţa)	21 Martie 1908.
3.925 —	Delagrange (Franţa)	11 Aprilie 1908.
12 km. 750	Delagrange (Franţa)	30 Mai 1908.
24 km. 125	Delagrange (Franţa)	16 Septembrie 1908.
66 km. 600	Wilbur Wright (Statele Unite)	21 Septembrie 1908.
99 km. 800	Wilbur Wright (Statele Unite)	18 Decembrie 1908.
124 km. 700	Wilbur Wright (Statele Unite)	31 Decembrie 1908.
134 km. 000	Paulhan (Franţa)	25 August 1909.
154 km. 600	Latham (Franţa)	26 August 1909.
190 km. 000	Henri Farman (Franţa)	27 August 1909.
234 km. 212	Henri Farman (Franţa)	4 Noembrie 1909.
392 km. 750	Olieslaegers (Belgia)	10 Iulie 1911.
465 km. 720	Tabuteau (Franţa)	20 Octombrie 1911.
515 km. 900	Legagneux (Franţa)	21 Decembrie 1911.
584 km. 745	Tabuteau (Franţa)	30 Decembrie 1911.
625 km. 000	Olieslaegers (Belgia)	16 Iulie 1911.
722 km. 935	Fourny (Franţa)	1 Septembrie 1911.
740 km. 299	Gobé (Franţa)	24 Decembrie 1911.
1.010 km. 900	F5urny (Franţa)	11 Septembrie 1912
1.021 km. 200	Séguin (Franţa)	13 Octombrie 1913.
1.915 km. 200	Bossoutrot-Bernard (Franţa)	3-4 Mai 1920.
4.050 km. 000	Oakley-Kelly-Mc Ready (Statele Unite)	16-17 Aprilie 1923.
4.400 km. 000	Drouhin-Landry (Franţa)	7-9 August 1925.
4.660 km. 628	Ristics-Edzard (Germania)	3-5 August 1927.
7.666 km. 616	Ferrarin-Del Prete (Italia)	31 Mai-2 Iunie 1928.
8.029 km. 440	Costes-Codos (Franţa)	15-17 Decemb. 1929.
8.188 km. 800	Maddalena-Cecconi (Italia)	20 Mai-2 Iunie 1930.
8.822 km. 315	Bossoutrot-Rossi (Franţa)	26 Febr. 11 Martie 1931.
8.960 km. 650	Paillard-Mermoz (Franţa)	30 Martie 2 Aprilie 1931.
10.372 km. 051	Doret-Le Brix Franţa)	7-10 Iunie 1931.
10.601 km. 480	Bossoutrot-Rossi (Franţa)	23-26 Martie 1932.

PING-PONG

„Aurora" bate „Macabi" 20-5

Eri după amiază a avut loc în sala de educaţie fizică a asociaţiei «Macabi» din strada dr. Iuliu Barasch (Barascheum) un match amical între echipele clubului «Aurora» şi a asoc. «Macabi» care a revenit, cum era de altfel şi normal, Aurorei cu scorul de 20-5.

Scorul nu arată adevărata diferenţă între echipe dat fiind că nu s'au aliniat formaţiile cele mai bune.

Dela «Aurora» au lipsit: Petrovici, Hamar şi Victor Marcus; iar dela «Macabi» Pauker.

Sau remarcat dela învingători: Marcus Sergiu, Schapira şi Löbel, iar dela învinşi: Schuller şi Katz.

De marcat este jocul tânărului Schapira Mircea (Aurora) care progresează dela match la match şi dat fiind vârsta mică (15 ani) ce o are credem că în curând va fi unul din cei mai buni juniori din ţară.

Punctele au fost obţinute pentru «Aurora» de: Calmanovici (4), Marcus Sergiu (5), Löbel (4), Schapira (5) şi Russu Victor (2), iar pentru «Macabi» de: Schuller (3), Katz şi Scheiner.

Echipele au jucat în următoarele formaţii: «Aurora» (roş-alb): Calmanovici, Marcus S., Schapira, Löbel şi Victor Russu.

«Macabi» (alb-albastru): Schuller, Katz, Rozenberg, Scheiner şi Segall.

Rezultatele technice

TURUL I.

«AURORA» BATE MACABI 4-1

Calmanovici (A) b. Segall (M) 21-14; 21-17.

Schuller (M) b. Calmanovici (A) 21-18; 21-19.

Calmanovici (A) b. Rozenberg (M) 12-21; 21-10; 21-15.

Calmanovici (A) b. Katz (M) 21-8; 21-19.

Calmanovici (A) b. Scheiner (M) 21-17; 21-17.

TURUL II

«AURORA» BATE «MACABI» 5-0

Marcus (A) b. Katz (M.) 21-17; 21-11.

Marcus S. (A) b. Segall (M) 21-7; 21-17.

Marcus S. (A) b. Schuller (M) 21-18; 22-20.

Marcus S. (A) b. Scheiner (M) 21-9; 21-13.

Marcus S. (A) b. Rozenberg (M) 21-13; 21-18.

TURUL III

«AURORA» BATE «MACABI» 4-1

Löbel (A) b. Scheiner (M.) 21-18; 21-17.

Löbel (A) b. Rozenberg (M) 21-12; 21-12.

Löbel (A) b. Segall (M) 21-14; 21-11.

Schuller (M) b. Löbel (A) 21-12; 21-16.

Löbel (A) b. Katz (M) 21-17; 14-21; 21-19.

TURUL IV

«AURORA» BATE «MACABI» 5-0

Schapira (A) b. Schuller (M) 21-18; 21-17.

Schapira (A) b. Scheiner (M) 21-16; 21-13.

Schapira (A) b. Katz (M) 21-16; 22-20.

Schapira (A) b. Rozenberg (M) 21-18; 21-19.

Schapira (A) b. Segall (M) 21-9; 21-15.

TURUL V.

«MACABI» BATE «AURORA» 3-2

Russu (A) b. Rozenberg (M) 8-21; 21-10; 21-13.

Katz (M) b. Rusu V. (A) 21-15; 21-12.

Scheiner (M) b. Rusu V. (A) 21-16; 21-8.

Russu V. (A) b. Segall (M) 21-9; 21-9.

Schuller (M) b. Russu (A) 11-21; 21-15; 22-20.